

Eén maand lang staat er telkens één koorlid in de kijker. Deze persoon krijgt vier vragen voorgeschoteld van een ander koorlid en verzint op zijn of haar beurt nieuwe vragen voor het volgende interview.

Deze maand is Luc Leblanc (bas) het koorlid in de kijker. Hij ontsnapte niet aan het spervuur van vragen van Suzanne Clerckx.

Toen ik onderstaande vragen van mijn voorganger doorkreeg, moest ik toch evengoed nadenken. Ik vind deze vragen zo niet meteen eenvoudig... Maar zie...

1/ Vul aan:

- *Ik werk ...* graag aan grote uitdagingen... Laten we zeggen dat ik daardoor veel te hard werk. Ik ben steeds bezig, meestal achter de PC... ofwel (meestal) voor mijn werkgever en mijn klanten ofwel als vrijwilliger voor onze VZW Parochiale Werken.

- *Ik ben geen krak in ...* Oh neen, zeker niet. Maar ik houd wel van perfectie en misschien is dan wat ik doe, nog zo slecht niet. Enfin, de vrienden weten me wel te vinden om te klussen of een probleem op te lossen en dat doe ik dan erg graag. Kijk maar Cantabile Technics. Daar deden we toch mooie dingen mee, toch?

- *Ik heb een hekel aan ...* Oeps, heel wat dingen. Ik heb bvb niet graag als mijn vrienden in de miserie zitten. Als ze me dat laten weten, zal ik wel trachten te helpen? Ik heb ook een hekel aan Chinese vrijwilligheid. Ik plan graag de dingen die ik doe. Dan kan ik me daarop voorbereiden en of instellen. Dat zal wel een autistisch trekje zijn zeker?

- *Ik eet ...* bijna alles. Geen insecten bvb. Heb ik ook nog niet geprobeerd. Maar ik ben niet bang om dingen uit te proberen. Wel integendeel. Anne zegt altijd, als het hem niet smaakt, pakt hij er flink wat mosterd bij... En eigenlijk eet ik wel veel mosterd, maar dat is dan omdat ik graag mosterd lust. Ik lust ook erg graag olijven, rauwe oesters met peper en citroen (dan geen mosterd)...

- *Ik kijk ...* haast nooit naar de TV, tenzij ik uitgeput in de zetel lig en dan maximaal voor drie minuten. Ik kijk graag naar mooie vrouwen (enkel kijken he), naar mooie auto's en vanop de fiets naar de mooie natuur... Ik heb ogen gekregen om mee te kijken, toch en gelukkig kan ik heel erg ver heel nauwkeurig kijken. Haast op een "bionische" manier, dus kijk maar uit...

- *Ik voel ...* me goed als ik bij jullie ben. Ik kom graag onder de mensen, daarom heb ik ook de hobby's die ik heb. Ik voel me minder goed op't werk of als ik bij de dokter of tandarts ben, maar voor de rest gaat alles goed met me...

- *Ik koop ...* Mmm dat weet ik niet zo goed. Eigenlijk heb ik alles wat ik wil. Mijn vrouwtje voorop. Weet je wat ik nog wil? Een nieuw tuinhuis. In steen en met een pannendak, een deur links naar de kippen en een garagepoort vooraan. Ik zit alleen te twijfelen of ik dat tuinhuis zelf bouw. Of dat ik dat laat bouwen. Misschien met Cantabile Technics?

- *Ik hecht veel belang aan ...* Vriendschap! Genegenheid! Liefde! Muziek! Een tevreden vriend! Plezier maken! Fietsen met de vrienden! Uitstappen maken met groepen mensen (zoals de fiets vierdaagse)

2/ Als een man kon binnendringen in het vrouwelijk brein, wat denk je dat hem het meest zal verbazen?

Dat kan ik me zelfs niet voorstellen. Ik moet eerlijk toegeven dat ik "de vrouw" vaak niet versta, maar dat zal wel aan mezelf liggen.

3/ Indien je op een onbewoond eiland zou terecht komen, welke muziek zou je dan absoluut bij je willen hebben?

Bach! Rustgevend en toch blijvend de aandacht trekken om dat Bach zo'n grote bogen in z'n muziek heeft zitten. De harmonie en het ritme zijn zo uitgewerkt... En ik zou dan de kans krijgen om veel meer van Hem te zingen... (Van Bach bedoel ik he)

4/ Als je door de tijd terug kon reizen, welk advies zou je jezelf geven?

Rustig blijven en vooral de ervaring gebruiken die ik nu heb, zonder te verraden dat ik uit de toekomst kom. Dat laatste zal het moeilijkste zijn.

Alles hang ervan af hoever je me terugstuurt:

Naar de Middeleeuwen? Leer omgaan met een sabel en een revolver. Ga de zwaksten helpen...

Naar 1900? Ontwerp de lamp en geef licht aan iedereen!

30 jaar terug? Kies voor een vrouw die Anne heet en heb twee kinderen. Kies voor muziek als leidraad in de opvoeding. Werk hard en help zoveel mogelijk mensen. Doe vooral niet aan politiek! Ik denk namelijk dat dit niet goed is voor de gezondheid. 't Is beter om een Duveltje te drinken en dat ga ik nu doen...

Deze maand is Guy Meeus (bas) het koorlid in de kijker. Hij ontsnapte niet aan het spervuur van vragen van Luc Leblanc.

1. Waarom ben je naar Cantabile gekomen?

Muziek is eigenlijk een rode draad doorheen mijn leven. Het begon in de jaren 60 met stiekem naar piraten radio's te luisteren zoals Veronica, enz. In de jaren 70 werd ik dan DJ bij de plaatselijke jeugdclub. Door de aantrekkingskracht van de muziek heb dat zo een 10 tal jaren gedaan de jaren 80 heb ik dan nog een programma gehad op de plaatselijke vrije radio. Ik vond dit toch het vermelden waard vooraleer ik echt op deze vraag kon antwoorden. Want na de muziek te beluisteren ging ik deze ook actief beoefenen; nl. in het parochiekoor van St. Jozef Hove. Ter gelegenheid van de viering 60 jaar kerk en 50 jaar koor in onze parochie werd er een gezamenlijk concert gegeven met de drie koren van Hove: St. Laurentius, St. Jozef en Cantabile. Na dit gezamenlijk concert heb ik dan aan beide dirigenten van St. Jozef en Cantabile gevraagd of ik het niveau van cantabile wel zou aan kunnen. Anne Halfman zei me toen: "Als ge nu eens een paar keren mee komt repeteren dan weet je dat zo". Zo ben ik dus terecht gekomen bij Cantabile!

2. Wat maakt jou zo enthousiast?

Zingen geeft energie en maakt blij! En al helemaal als je dat samen doet, met die groep leuke vrienden en vriendinnen. Het versterkt namelijk het gevoel van samenhang en empathie. Je treedt op en wilt bijvoorbeeld elkaars tekst aanvullen en klanken op de anderen afstemmen, wat tot een gevoel van verbroedering leidt. Daar doe je het toch voor? Ik kijk daarom altijd uit naar onze wekelijkse repetities en de concerten.

3. Ik herinner me dat je twijfelde "Zou ik dat wel kunnen?" Hoe voelt dat nu aan?

Toen ik de overstap maakte van het parochiekoor naar Cantabile had ik zo mijn twijfels over dat ik dit wel zou aan kunnen. Aangezien mijn muzikale achtergrond niet zo goed is (ik bedoel dan noten lezen want daar heb ik geen opleiding in gehad). Puur gevoelsmatig en de beweging van de noten op de notenbalk, zo gaat dit er bij mij aan toe en luisteren naar wat mijn stemgenoten ten gehore brengen. Met dat "zou ik dat wel kunnen" moet ik je wel vertellen dat dit me wel lukt en dit dan met veel bloed, zweet en trainen en veel repeteren. Wat dat ook veel helpt is thuis naar onze muziek luisteren (met de partituur erbij) en de stukken opzoeken op Youtube. Alle beetje helpen om deze onder de knie te krijgen.

4. Wat zou je zeggen aan iemand die wel wil komen naar Cantabile maar toch hard twijfelt?

Ga zingen in een koor! Muziek maakt iets in je los (letterlijk!). Het is één van de voordelen die (samen) zingen kent. Soms versterkt het spontaan een vrolijke bui, op andere momenten zorgt het ineens voor een melancholisch gevoel. Als je geen mooie stem hebt wil dat nog niet zeggen dat je niet kunt zingen. Er zijn heel wat succesvolle zangers en zangeressen, die zelfs een schorre stem hebben en waar toch graag naar geluisterd wordt. Mits je maar toon kunt houden en het verschil tussen zuiver en vals hoort.

Deze maand is Greta De Ridder (sopraan) het koorlid in de kijker. Zij ontsnapte niet aan het spervuur van vragen van Guy Meeus.

1. Waarom kwam je naar Cantabile?

Omdat ik dolgraag zing. In mijn studententijd te Leuven zong ik in het koor van de Universitaire Parochie, zowel met de studenten in de woensdagvieringen als in de zondagsvieringen van de universitaire parochiegemeenschap. Hiervoor bleef ik dikwijls een weekend en ging pas op zaterdag naar huis om de repetitie vrijdagavond niet te missen. Eventjes ben ik lid geweest van het Leuvens Kamerkoor Tourdion o.l.v. Guido Dedene. Nu zing ik bij Freya, een dameskoor in Ranst. Ze vinden moeilijk nieuwe leden en heb schrik dat Freya aan het doodbloeden is. Cantabile ken ik reeds heel lang en vind dat ze fantastisch zingen. Sinds de vorige provinciale koorwedstrijd groeide het verlangen om bij Cantabile te zingen doch dacht niet goed genoeg te zijn. Na twee jaar muziekschool met instrument zang zette ik de stap nadat ik vernam dat Cantabile hoge sopranen zocht.

Ik heb er nog geen moment spijt van gehad!

2. Welk muziekstuk zou je nog graag instuderen met Cantabile?

Zoveel muziekstukken ken ik niet. Momenteel speelt vooral "Verleih uns Frieden" van Mendelssohn door mijn hoofd evenals Cantique de Jean Racine van Fauré.

3. Welke van de reeds uit gevoerde concerten van Cantabile vond je echtgenoot het beste en waarom?

Stan vond het concert in het kleine kerkje van Gestel het beste vanwege de prachtige uitvoering en de gezelligheid, omdat je bijna bij het koor hoorde.

4. Wat doe je nog verder in dagelijkse leven (hobby's, vrijwilligerswerk enz....)?

In het dagelijks leven werk ik 4/5^e bij Continental in Mechelen waar ik planning en materiaalverzorging doe voor een aantal productielijnen. Ik doe mijn werk graag en beschouw het dus meer als een hobby. Verdere hobby's zijn buitenactiviteiten, vooral wandelen. Vroeger deden we om de 14 dagen een wandelweekend met de trekkersgroep "de Vlimmers". Helaas zijn deze mensen te oud geworden en gaan deze weekends niet meer door. We zijn nu lid van de Netelandstappers van Duffel, een club van Wandelsport Vlaanderen.

Een deel van mijn vrije tijd gaat naar bezoeken aan mijn moeder die in een woonzorgcentrum verblijft. Maandag- en dinsdagavond heb ik muziekschool, donderdagavond zing ik bij Freya, zondagavond bij Cantabile. Vier keer per jaar organiseren we mee de bloedinzameling in Hove (Ik nodig jullie allen uit om eens langs te komen). Wij horen bij de Rode Kruisafdeling Hove-Lint waar we ons vooral engageren voor lokale activiteiten en de stickerverkoop die de afdeling moet voorzien van de nodige financiële middelen.

Mijn lidmaatschap van de Raad van Bestuur van de Grote Routepaden zal dit jaar eindigen, ook de adviesraad van de Jeugdherbergen kwam reeds tot een eind wegens ontbinding van deze laatste.

Tijd die nog rest besteed ik aan koken, huishouden en wat klungelen in de tuin.

Wij houden van reizen, maar niet van vliegen of lange autoritten, dus blijven we binnen Europa. Vooral de bergen trekken ons aan, wij zijn geen zwembadliggers en verkiezen buiten cultuur, vooral natuur. We hebben een bescheiden vakantiewoning in Behème waar we genieten van rust, de lokale bevolking, de dorpsfeesten en van het woud van Anlier.

Deze maand is Marjolein (sopraan) het koorlid in de kijker. Zij ontsnapte niet aan het spervuur van vragen van Greta De Ridder.

1 je bent je plaats als jongste koorlid kwijt, hoe ervaar je dit?

Elk nieuw koorlid is natuurlijk een verrijking voor het koor. Een nieuwe stem, een nieuw persoon in de groep,... ik heb geleerd dat ons koor daar echt voor openstaat en iedereen met open armen verwelkomt. Het feit dat dit jonge mensen zijn, ervaar ik als een extra pluspunt. Want zeg nu eerlijk: tegen verjonging kan je toch nooit tegen zijn? Het zorgt voor dynamiek en continuïteit in de groep. Jong leert van oud, maar zeker ook andersom!

2 Wat is je opleiding en hoe ben je bij “Koor&Stem” terecht gekomen?

Zo'n tien jaar geleden, in hetzelfde jaar dat ik bij Cantabile kwam, koos ik voor de studierichting Sociologie aan de Universiteit Antwerpen. Een studiekeuze waar ik nooit spijt van heb gehad. Ik leerde veel over de maatschappij en kreeg een brede theoretische basis mee over hoe mensen samenleven op deze aardbol. Na deze vier jaar koos ik ervoor om nog een jaar lerarenopleiding te volgen. Nadien doctoreerde ik nog twee jaar aan de UA over het thema 'vroegtijdig schoolverlaten'. Om de realiteit te kunnen toetsen aan al mijn opgedane theoretische wetenschappelijke kennis, zette ik me als vrijwilliger in bij Kazou waar ik jarenlang jongerenvakanties begeleidde. Daarnaast wist Anne Halfman me te verleiden tot vrijwilligerswerk bij Koor&Stem Antwerpen, de provinciale afdeling van de koepelorganisatie Koor&Stem. Na twee jaar in het onderwijs, koos ik ervoor om mee mijn schouders te zetten onder de organisatie van de World Choir Games die in 2020 naar Vlaanderen komen. Een enorm boeiende job waarbij ik mijn studie, ervaring én favoriete vrijetijdsbesteding kan combineren. Zeg nu eerlijk, wie is er hier met haar gat in de boter gevallen? ;-)

3 Wat zijn je leukste momenten, belevenissen bij Cantabile waar je met veel plezier aan terug denkt ?

Dat zijn ongetwijfeld de legendarische koorweekends en dan in het bijzonder de avondanimatie op zaterdag. Gelachen dat we daar al hebben! Iedereen kan zo vrij zichzelf zijn in ons koor, dat ervaar ik als zoiets krachtigs. Onnozel doen ten top en niemand die er vreemd van opkijkt! Waar ik nu heel sterk naar uitkijk is de koorreis tijdens de zomer van 2019. Een extra-large koorweekend zeg maar, zaaalig.

4 Heb je nog andere interesses, hobby's buiten muziek?

Reizen! Oh ja, want je kan nooit genoeg hebben van verre landen, culturen, geuren, indrukken, enz. Thuis hangt een wereldkaart met daarop oranje bollen en het jaartal van de plekken waar ik al ben geweest. Dat zijn er al heel wat, maar nooit voldoende. Reizen is natuurlijk een privilege en kan je enkel als aangenaam ervaren als je een goede thuis hebt waar je altijd weer naartoe kan. Dat besef ik, en daar geniet ik minstens evenveel van.

Deze maand is Patrick (tenor) het koorlid in de kijker. Hij ontsnapte niet aan het spervuur van vragen van Marjolein.

1. Als je volgende week zou moeten verhuizen naar het buitenland, welk land wordt dan je nieuwe thuis?

Dat is een moeilijke vraag omdat ik beroepshalve veel heb gereisd en niet weet welk land ik nu zou verkiezen boven de ander.

Ik heb wel een lijstje met landen waar ik voor een korte periode zou kunnen wonen, pakweg voor een aantal maanden of jaren.

Voor Azië kies ik Sri Lanka waar ik zeer enthousiaste mensen heb mogen ontmoeten. Ze zijn gastvrij en hebben een andere spirituele kijk op het leven en dat is voor een westerling zeer verrijkend. India vond ik ook heel aantrekkelijk maar de ongelijkheid is daar heel groot als gevolg van het kastensysteem.

In Afrika ontmoette ik tijdens mijn verblijf in Ethiopia zeer geëngageerde mensen. De levensomstandigheden zijn er dikwijls schrijnend en toch zie je altijd die glimlach op de gezichten. Wat een enorme veerkracht en fierheid gaat uit bij die bevolking ! Geen gezaag of gekreun als het wat moeilijker gaat. De mensen zijn strijdlustig en proberen er altijd het beste van te maken. Ze zijn meer op elkaar afgestemd dan in onze individuele en materialistische maatschappij. Dat is ook hun rijkdom. Niettegenstaande alle miserie blijven ze vriendelijk en open.

In Latijns- Amerika woonde ik drie jaar in Mexico en één jaar in Chili. Hun cultureel leven werkt verbindend. In Mexico primeert muziek en dans als bindmiddel tussen de mensen. Zie je een groepje mensen dan wordt er gedanst en gezongen, Mariachi, salsa, cumbia...altijd een reden om samen iets te vieren of van het leven te genieten.

Mijn droomland blijft dus toch nog even België.

2. Als jij een sekteleider zou zijn, wat zou dan de belangrijkste regel zijn?

Persoonlijk zou ik, als sekteleider, een " basisinkomen voor iedereen" lanceren. Gekende economen hebben dit idee jaren geleden al gelanceerd o.a. Tinbergen, Galbraith . Zeker nu je ziet dat armoede en ongelijkheid toeneemt is dit een zinvol alternatief op het economisch winstmodel. Ik zou zelf pleiten voor een universeel basisinkomen: waarom niet wat van onze rijkdom delen met de minst ontwikkelde landen via dit systeem. De arbeidsmarkt zou dan grondig wijzigen en mensen zouden beter hun creatieve talenten kunnen ontwikkelen. Veel politici vinden dit een onrealistisch idee maar op lange termijn is ons economisch systeem op winst en uitbuiting gestoeld niet duurzaam. Kijk maar

naar de uitputting van de grondstoffen, gebrek aan saamenhorigheid, burn-out, intolerantie, concurrentie, discriminatie, enz...

3. Zou jij naar Mars reizen voor pionierswerk als je wist dat je niet meer kon terugkeren?

Neen, onze mooie planeet 'aarde' is al een wonder op zich waar ik alle dagen van geniet. Er is nog zoveel pionierswerk op onze aardbol en de natuur is hier prachtig. Trouwens, ik heb hoogtevrees. Is er op Mars voldoende zuurstof om te zingen??

4. Wie is je oudste vriend?

Ik ben gelukkig goed omringd door vrienden maar mijn oudste vriend is Rudi. Ik leerde hem kennen in de kleuterklas in Kinshasa, toen nog Leopoldstad. We liepen samen een tijdje school en sinds de terugkeer uit Congo zijn we bevriend gebleven. We zien elkaar geregeld en ook de kinderen zijn bevriend. We hebben nog mooie toekomstplannen om samen te reizen.